UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Constantinopolis per Deiparam ab obsidentibus Barbaris seruata. nu. 46.

urn:nbn:de:hbz:466:1-46853

Visual Library

Boetius. ex Boetio libro 1. de conſolatione philoſophica proſa 4. ubi ſe plurimos à potentiorum oppreſſione ea tempeſtate liberaſſe, ſic ſcibit: *Quoties ego Conigaſtum in imbecillis cujusque fortunas impetum facientem obvius excepi? Quoties Triguillam Regia Prapoſitum domus ab incœpta, & perpetrata jam prorſus injuria dejeci? Quoties miſeros, quos infinitis calumnijs impunita Barbarorum ſemper avaritia vexabat objecta periculis authoritate protexi?* ſic Boetius. Deinde ſub Totila fero, & barbaro omnia ferro, & cædibus miſcente, (quem Gregor. lib. 3. Dialog. cap. 13. Regem crudeliſſimum aliquoties vocat, & Sanctus Benedictus ex eodem Gregor. lib. 2. cap. 14. & 15. de ſuis actibus increpauit illis verbis: *Multa mala facis, multa mala feciſti, jam aliquando ab iniquitate conquieſce*) plurima à Gothis crudelitatis, & avaritiæ exempla edita deſcribit ſanctus Gregor. in Dialogis. & Procopius de bello Gothico. Cum igitur Italia, & Roma ipſa ſæviſſima Gothorum ſervitute, deſperata omni liberationis ſpe adeò premeretur. Narſes militum Dux præclariſſimus à Juſtiniano Imperatore in Italiam miſſus præter opinionem obſervatis itineribus à Francis, & Gothis Ravennam cum exercitu pervenit incolumis, & in Thuſcia Totilam Gothorum Regem bellicoſiſſimum, & diu invictum cum potentiſſimo Gothorum exercitu collatis ſignis dimicans eum ſuperauit, atque occidit univerſo ejus exercitu trucidato anno Domini 553. ſicque Italiam à Gothis vindicat, verum id non niſi Deiparæ, cujus Narſes erat ſtudioſiſſimus peculiari ope, quod plures Authores teſtantur, præſertim Euagrius hiſtoricus rerum ſui temporis lib. 4. cap. 26. *Commemoratum eſt,* inquit, *ab his qui una cum Narſete fuerunt dum precibus, & alijs pietatis officijs divinum numen placaret, debitumque cultum ei tribueret, ſanctam Virginem Deiparam ei apparuiſſe, planeque tempus praſcripſiſſe, quo bellum cum hoſtibus gereret, atque ut non prius ad prælium committendum ſe accingeret, quam cœlitus ſignum acciperet: multa alia quoque res à Narſete valde memorabiles geſta ſunt* hæc Euagrius. Eadem de eo ſcribit Nicephorus lib. 7. hiſtor. cap. 13. quibus conſentit Paulus Diaconus lib. 2. de geſtis Longobardorum cap. 3. qui inter cæteras Narſetis laudes ſic ſcribit: *Erat,* inquit, *vir piſſimus vigilijs, & orationibus in tantum ſtuduit, ut plus ſupplicationibus, quam armis bellicis victoriam obtineret,* ſic ille. vide Cardinalem Baronium tom. 7. Annal. ad ann. Domini 553. qui etiam firmis argumentis probat Narſetem non euocaſſe Longobardos in Italiam, quicquid dicat Paulus Diaconus lib. 1. de geſtis Longobardorum cap. 16 Deiparæ igitur acceptum referre debemus, quod Italia à Gothorum Tyrannide, atque ab Arianiſmi contagio, cujus Gothi erant ſtudioſiſſimi, fuerit vindicata.

Gregor. *Procopius.* *Niceph.* *Paulus Diaconus.* *Baron.*

CONSTANTINOPOLIS PER DEIparam ab obſidentibus Barbaris liberata.

Conſtantinopolitana Vrbs per Mariam à Barbarorum obſidione liberatur.

49 CVm Heraclius Imperator, una cum exercitu in Perſide adverſus Coſrohem Perſarum Regem degeret, Hunni Occidentales quos Auares Thraces vocant, à Coſrohe ſollicitati anno 625. Conſtantinopolim Imperatoris præſentia deſtitutam magnis copijs terra, marique invadunt; ſed Deiparæ præſidio ſunt ſeruati, de quo Theophanes in Annalibus Græcorum in hunc modum ſcribit: *Auares Thraces Vrbi Conſtantinopolitanæ appropinquantes hanc depopulari parant, multis machinis adverſus eam commotis. ijdemque & navium ſculptarum ex Iſtro flumine multitudine infinita delata ſinum repleuerunt maris. Decem ſane dies Vrbem obſidentes, bellum terra, marique gerentes, Domini virtute pariter, & cooperatione, nec non & intemeratæ Dei Genitricis, & Virginis Mariæ interceſſionibus ſuperati ſunt: amiſſis vero terra, marique ingenti numero ſuis, magno cum dedecore diſceſſerunt.* hæc ille. Verum quanam ratione per Deiparam ſervati ſint, ita ut & obſeſſi, & hoſtes hoc cognouerint Cedrenus in compendio narrat his verbis: *Tale enim quiddam hoſtibus accidit. viderunt Barbari prima luce cum ſol oriretur, mulierem quandam illuſtrem Eunuchis comitatam Porta Blachernarum exeuntem (Blachernis autem erat templum Deiparæ celeberrimum, quo Conſtantinopolitani ad Deiparam confluere ſolebant) quam cum Heraclij opinarentur uxorem eſſe, & ad ſuum Principem ob mariti abſentiam ire pacis petendæ cauſa; tranſitum ei conceſſerunt, ſubſequentem ex Vrbe hominum turbam ipſi adorturi. Vt vero foſſæ ambitum egreſſam non ire ad Regem viderunt, inſecuti ſunt eam uſque ad locum, cui veteris ſaxi nomen eſt, ubi cum ferè jam eſſent aſſecuti, illa cum ſuis ex oculis, & conſpectu eorum evanuit.*

Cedrenus.

Ipſi autem tumultu concitato inter ſe congreſſi ad veſperam uſque ſtrages mutuo ediderunt. Mane inſequentis diei Dux in quirens, quod majorem ſuorum partem inteſtino conflictu periiſſe videret, turpiter domum rediit, ſtatimque Claſſis ab obſeſſione receſſit. quam domum revertentem in Euxino mari oborta tempeſtas, ita afflixit, ut per paucis ad ſuos redierint. hæc Cedrenus.

VICTORIA DE BARBARIS DEIPAræ præſidio à Theodoro Heraclij fratre, & ab ipſo Heraclio parta.

Paulus Diaconus. Theodor. Heraclij frater. Sain Coſrohis Ducem B. Virg ope debellauit.

47 EOdem Anno 625. Theodorus ex Paulo Diacono libro 18. hiſtoria. & Theophane in Annalibus Græcorum anno 16. Theodorus Heraclij frater Sain Primarium Coſrohæ Ducem inſtructum ſelectiſſimis copijs quas Coſrohes Chryſoloras, quaſi aureum cuneum propter excellentiam nominarat, quæ ad quinquaginta millia militum perveniebant, hos inquam Deo per interceſſionem ſuæ Genitricis opitulante devicit, ac bello commiſſo grando miræ magnitudinis contra barbaros decidit, eorumque plurimos percuſſit, Romanis interim aëris ſerenitate fruentibus. qui Perſarum fugentium copioſam multitudinem occiderunt. Heraclitus Imperator bellum aliquot annis in Perſide contra Coſrohen acerrimum Chriſtiani nominis hoſtem geſſit, quem tandem vicit ſacroſancta Chriſti Domini Cruce ex Perſide recepta. Is in Deo, ac Deipara omnem ſpem collocarat. quare ex Theophane in Græcorum Annalibus, & ex Cedreno in compendio, anno ſalutis noſtræ 626. qui erat ſextus belli Perſici cum à Turcis auxiliaribus, qui cum eo Perſidem invaſerant, paulatim dilapſis, ſe deſertum videret, ſuos milites hortabatur his verbis: *Videtis fratres neminem nobis adeſſe velle præter unum Deum, & quæ eum ſine ſemine peperit Virginem, id eo ſit, ut cœlitus nobis miſſo auxilio, in nobis, ac omnibus iſtis ſuam demonſtret potentiam.* Nec ſane fruſtra, ut rei eventus eodemmet anno declarauit, nam pridie idus Decembr. adverſus Razatem novum ac præpotentem à Coſrohe electum Perſarum Ducem collatis ſignis dimicauit, ipſumque Ducem, ut verbis utar Theophanis, in prima acie pugnantem Heraclius aggreſſus diuina virtute, Deique Genitricis opitulatione, quam in auxilium totius belli aſciverat, dejecit, & de hoſtibus victoriam retulit glorioſam, & incruentam cæſis ex numero Romanorum dumtaxat quinquaginta. & ſane Heraclius Deiparæ adeò ſtudioſum ſe profitebatur, ut teſte Paulo Diacono libro 18. cum in Africa Imperator appellatus eſſet, Conſtantinopolim ſe contulerit cum navibus caſtellatis habentibus intra ſe arculas, & Imagines Dei Matris, quemadmodum pyxides. ſic ille.

Theopha.

Paulus Diaconus.

CONSTANTINOPOLIS A SARAcenis obſeſſa ſæpè Deiparæ præſidio liberata.

Conſtantinopolitana Urbs ſæpè à Saracenis per Deiparam liberata.

48 ANno ſalutis noſtræ 672 tempore Conſtantini Pogonati Imperatoris anno ejus quinto, Saraceni ingenti numero Conſtantinopolim aſſiduis prælijs ab Aprili ad Septembrem expugnare tentarunt, ſed cum facere nequiſſent, hyemarunt Cyzici, ut proximo vere eam aggrederentur, quod per ſeptennium ſingulis annis efficere tentarunt, Verùm, inquit Theophanes in Annalibus Græcorum diuina, Deique Genitricis ope multitudine virorum bellatorum amiſſa, & vulneratione maxima in eis effecta confuſi ac reverſi cum ingenti mœrore ſunt. Cum autem diſceſſiſſet idem demergendus à Deo ſtolus ab hyemali æſtu, ac ſpiritu procellarum circa partes Scyllei comprehenditur, & contritus totus omninò diſperijt, ſic ille: Deo, ac Deiparæ Urbem Conſtantinopolitanam ſervatam tribuens.

Theopha.

Aliud ſimile exemplum.

Anno Dom. 717. qui fuit ſecundus Leonis Iſaurici Imperatoris Conſtantinopolitani cum nondum ipſe ſanctarum Imaginum cultum impugnaret, Conſtantinopolitana Ciuitas triennij Saracenorum obſidione cincta Deiparæ auxilio eſt liberata. quin etiam duæ Saracenorum claſſes, quarum altera ex Ægypto, ex Africa altera ſolverat, quibus annona ferebatur Saracenis Urbem obſidientibus, malè perierunt, miſſis ab imperatore contra utramque claſſem igniferis nauibus, de quibus Theophanes; *Tunc*, inquit, *Deo cooperante per interceſſionem intemeratæ Dei Genitricis Mariæ protinus ſubmerſi ſunt inimici, & aſſumptis ſpolijs noſtri: & expenſis eorum, annona videlicet, cum gaudio reverſi*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN